

FRANJEVČKI ZNAK 'TAU'

TAU je posljednje slovo hebrejskog alfabeta. U Starome zavjetu u knjizi proroka Ezekijela čitamo riječi koje govore o tom znaku: *“Gospodin reče: Prođi gradom Jeruzalemom i znakom ‘tau’ obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine. Ali na kome bude znak ‘tau’, njega ne dirajte”* (Ez 9,4.6).

To je znak koji se stavlja na čelo siromaha u Izraelu i spašavao ih od propasti. O njemu se u istom smislu i značenju govori i u Otkrivenju (7, 2-3).

Zato je TAU znak otkupljenja. To je vanjski znak one novosti kršćanskog života koji smo primili na krštenju, a još je dublje označen pečatom Duha Svetoga (Ef 1, 13).

Sv. Franjo Asiški je u svemu slijedio Krista: budući da TAU slični na križ, svetac ga je jako volio. Stoga je Franjo s velikom ljubavlju i vjerom prihvaćao ovaj znak. Tim znakom se potpisivao. Njime je započinjao svoje poslove. TAU je, dakle, Franji bio najdraži znak, njegov pečat, znak koji otkriva duboko duhovno uvjerenje da je jedino u Kristovu križu spas svakoga čovjeka.

Danas mnogi prijatelji sv. Franje nose TAU kao znak raspoznavanja. Time žele poručiti da pripadaju Franjevačkoj obitelji i franjevačkoj duhovnosti. TAU nije neki fetiš, a još manje neki privjesak, nego vidljivi znak kršćanske pripadnosti i pobožnosti. On je svim članovima franjevačke obitelji obveza da žive po uzoru na sv. Franju nasljedujući Krista, siromašnoga i raspetoga.